

"אורות הפרשה" עלון פרשת השבוע כיתה קטנה אבל גדולה!

בס"ד ♦ שבת קודש פרשת שמות ♦ יח' טבת תשע"ד ♦ עלון 59

"אין שום חשש גאווה בהרגשת
הטהרה הפנימית בעומק הדעת וגילוי
הנשמה"

העלון יוצא לעילוי נשמת חיילי צה"ל שנפלו על קדוש השם הי"ד

אמונה פנימית ואמונה חיצונית - הרב אברהם טייץ - בית הרב קוק

"והן לא יאמינו לי" אמר ריש לקיש: החושד בכשרים לוקה בגופו דכתיב: "והן לא יאמינו לי וגו'".
וגליא קמיה קוב"ה דמהיימני ישראל. אמר אלו הן מאמינים בני מאמינים, אתה אין סופך להאמין!
(שבת דף צ"ז, ע"א)

מרון הרב זצ"ל מסביר כי חוש האמונה בטהרת קודשה הוא מקור האושר והחיים הנצחיים של עם
ישראל.

חוש זה הוא אוצר נפלא גנוז וסתום. והוא שרוי עמוק הרבה יותר מכל תפיסה הכרתית של הנפש
האנושית. חוש אמונה זה הוא סגולתם הפנימית של ישראל ואין לו הפסק לעולמים.

משה רבנו ע"ה גדול הנביאים גם הוא לא יכול היה לחדור למעמקי מעמקים זה, וכאשר כל גילויי
האמונה החיצוניים נעלמו ונבלעו בתוך גלות מצרים, כפי שמובא במכילתא פרשת בשלח על הפסוק:
'גוי מקרב גוי' - "כעובר שנבלע במעי אמו" - לא ניכרה כלל אמונתם וקדושתם של ישראל.

הקב"ה בעצמו הוא זה שגילה וחשף לפני משה את מציאות קיום האמונה הפנימית שלא פסקה
מעולם. האמונה האלוקית העליונה הוא עניין סגולי בישראל ושום הפרעה לא יכולה לשלוט בה
ולפוגמה אפילו במשהו.

לעומת זאת הצד הגלוי החיצוני של כח האמונה, המתבטא בהכרה, ברגש, בביטוי ובמעשה האנושי
יכול בהחלט להיפגם ולהחלש אפילו אצל גדולי עולם. זהו סוד החטא במי מריבה. אשר בו לרגע אחד
הפנו משה ואהרון עיניהם מן הצד הפנימי אל הצד המתגלה של האמונה - וכיון שזה נפגם ע"י
ישראל ע"י תלונותיהם והדבר הביא את שני המנהיגים הגדולים לידי כעס ולידי הכאת הסלע.

הקב"ה מעיד על ישראל כי אמונתם הפנימית נובעת מכח אמונת אבותם שהרי הם מאמינים בני
מאמינים ואמונה זו היא כח יסוד אמונת הנצח שלא תמוש מישראל לעולם.

(עפ"י 'עין איה' לשבת דפים יא, יב. יג)

למשפחת כיתה י/3 שלוחה ברכת שבת שלום

יו"ל ע"י כיתה י/3 ישיבת ירושלים לצעירים מחזור מ"ט תשע"ג כל הזכויות שמורות

הרצי"ה הסביר באחת משיחותיו, את משמעותו של יום כ"ח באייר:
"יש ערך מיוחד לאותו יום כ"ח באייר, בו עלה אבא הרב זצ"ל מן הגלות לארץ ישראל, זה היום בו הופיע על ציון האור החדש הנשגב והקדוש. הייתי ילד, זכיתי, ונלוויתי, ועליתי עם סערת חרדת קודש, אבא, זצ"ל. ומאז זכינו לאורו – אנחנו, עם ישראל וכל העולם כולו. "זה היום עשה ד' נגילה ונשמחה בו". אין להעריך את הגילה ואת השמחה שיש בעולם כולו ובעולמות העליונים, מאז אותו כ"ח באייר, מאז אותו 'כיבוש' רוחני, נבואי ורוח קודשי, שזרח על ישראל" [שיחות הרצי"ה, מועדים, יום ירושלים].

עליית מרן הראי"ה ארצה אינה ענין משפחתי מצומצם, אלא כלל ישראלי; הופיע האור הגדול, בא"י ובירושלים, הופיע אור א-לוהי חדש בציון [הרצי"ה].

מרן הראי"ה היה מודע לשליחותו האלוקית ותפקידו הגדול שנועדו לו בעלייתו ארצה, וכך כותב באגרותיו:
"ידעתי כי למחיה שלחני ד' אל אדמת הקודש" [אגרות הראי"ה א קפט], "ברוך ד' אשר עשה לי את הנפש הזאת, ואשר הביאני במסיבותיו העליונות, לעבוד בכוחי המצער על הרי ישראל, בעת המאושרה הזאת, ששפעת החיים לעם ד' על אדמתו הולכת ומתקבצת [...] מטרת הברורה להיות ממסייעים למלאכת שמים, להיות מהמנצחים על המלאכה הקדושה ליסד בציון אבן בוחן פינת יקרת"

[אגרות הראי"ה' אגרת שיד].

משנת - הראי"ה זצ"ל

וַיַּעֲבְדוּ מִצְרַיִם אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל [א, יג].

"צריך להכיר כי כל המגרעות הנמצאות בחיי ההכנה באות כדי להקנות אותנו קניינים כאלה, שישלימו אותנו בהגיע זמן חיי התכלית. ואלמלא הכוחות שהם נראים לנו שפלים ויוצאים מתעודת הטוב והאושר, שהקנינו אותם לנו בזמן ההכנה, דווקא ע"י מה שאז היינו ראויים לדברים קטנים, לא היה אפשר שנבוא למעלה רוממה באמת בהגיע זמן התכלית, שצריך שיהיו אז החיים מלאים מכל טוב, מכל ידיעה וכל רשימה הראויה למלא את החיים אורה בהצטרפותה אל הכלל הגדול, ההולך ואור, ומכניס את הכל לתכליתו הרמה והנישאה. 'מתחיל בגנות ומסיים בשבח', להורות שהגנות היא צורך השבח. מתחיל בגנות של 'עבדים היינו'. אמנם העבדות ודאי גרמה כמה דברים רעים, כמה תכונות נשחתות, ואצ"ל רעות וצרות, בהווה שלה, לאותם הסובלים אותה אז, אבל גם תכונת ההכנעה, וההשתעבדות למי שראוי להשתעבד, להיות עבדי ד' באמת, להיות יכולים לבטל את הרצון העצמי והנטיה העצמית בשביל קבלת עול מלכות שמים, שישאל מצטיינים בה, ושהביאו בזה טובה רבה להם ולעולם, גם זה ההכשר נקנה ע"י קנין העבדות והרגל השעבוד, שאחרי שסיגו יצורפו, וכוח השפלות המוריד את ערך האדם יוסר, ע"י התרוממות הנפש של גאון שם ד' ותפארת הוד החיים המלאים כל טוב, שיברך ד' בהם את עמו באחרית הימים, כמה מעטר ומשלים את כלל התכונה הכללית שבאומה יהיה אז, אותו רושם העבדות, אותה התמצית המצטרפת לטובה שתישאר אחר הזיקוק. ורק היא תשלים את החירות הגמורה, להיות האדם ל"כ בן חורין עד שיוכל בחירותו המוחלטת ג"כ לשעבד עצמו במקום הראוי, ולהיות עבד במום שהעבדות היא החירות האמיתית" [עולת ראייה' ח"ב עמ' רס]

העלון יוצא לעילוי נשמת בחורי הישיבה שנרצחו ערב ר"ח אדר ב' תשס"ח הי"ד